

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАН“
виносить: в Австрії:
на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границею:
на цілий рік: з щоденною ви-
силкою 7 доларів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з висилкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.
Кonto поcht. щадницї ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько - суспільний днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Побіда під Кіркілесе і єї значене.

(X) Болгари віднесли першу значну побіду із незвичайним розмахом здобули сильно укріплений твердиню, а Турки втратили одне з найважніших своїх заборола тим способом підкорвано їх воєнну повагу. Про сей успіх нема що сумнівати ся, а поражені Турків не дасть ся нічим закрити (хоч они розпустили були вість про відзискане сеї твердині), як се також намагає ся турецка воєнна управа з Царгородом представити відворот в попоху яко добре обдуманий маневр. Мабуть се довго не потривав, що за упадком Кіркілесе слідує також упадок Адрианополя, котрий Болгари довкола окружують щораз тіснішим перстнем війска.

Упадок Кіркілесе буде мати для Туреччини велими далекосягле значене у внутрі і на зовнішніх. Передовсім можна се вважати певним доказом, що запропастив ся уже давній дух несхитної саможертувальності і хоробрості і фанатичного воєнного одушевлення, задля котрого вважали давнішими століттями турецьку армію майже непобідимою.

Вправді поражені Турків треба головно приписати сїї обставині, що в офіційській корпусі наслідком політичних борб, в котрі втягнено останніми роками, настав розлад.

Тепер проявляють ся лихі наслідки карколомної політики турецкого вільнодумства молодотурків, котрі не признавали ніякого авторитету, підконтролювали і вишили всяку карітість і всяке почуття солідарності в кругах турецкої армії. Тим способом і так уже розстроєна Османська держава втратила свою одиноку цінну опору. Внесеним в армію молодотурецкими вільнодумцями надуживанем єї до політичних цілій партійних розпочав ся цілковитий занепад турецкої могутності.

Поражені під Кіркілесе в зловіщі для цілої війни. Наслідком упадку сїї твердині турецке військо незвичайно теряє воєнну відвагу і тим способом також відпорність в дальших боях. Але задля того не тілько балканські противники Туреччини можуть набрати нової відваги, але також се поражені для внутрішніх противників буде новою понукою до ворохобії і заколоту, котрі ярмо молодотурків двигали лише поневільно.

Не хочемо тут говорити про альбанські племена, але про безнастінно ворохобні арабські племена а також племена в Малій Азії. Для них усунений і прогнаний султан Абдуль Гамід в все ще правовитим володарем і наслідником Могамета, а теперішній султан лише самовладцем з ласки мелодотурків.

Поражені коло Кіркілесе, Елясоні і Куманова, котрі підкорвали вже сильно повагу турецкої армії, додадуть їм нової відваги до сильніших ударів. А в того випливають ще інші наслідки сих поражень далекосяглого значенія.

Ми вже перед тим вказували, що наслідком побіди Балканського Союза виринуті велики межинародні трудності. Ся справа стала тепер близкою з оглядом на упадок Кіркілесе і можливу овладу Адрианополем. Річ ясна, що побідні держави балканські будуть боронити ся всіма можливими способами проти того, коли би їм хотіло відняти хочби частину опанованих ними і кровю здобутих областей, а про тимчасову обсаду нема що навіть згадувати.

Що ж виходить із сего? Чи status quo на Балкані дасть ся удержати, чи берлінський договір буде змінений? Се в велими важке і трудне питане, а наколи би європейські великі

держави, котрі тепер мають вдати сю справу, не довели до порозуміння між собою, європейський мир був би поважно загрожений. Найбільш передовсім інтересованою на Балкані державою є Австро-Угорщина, а відтак Росія.

Петербург і Віденсь повинні отже дбати про се, щоби віднайти можливу підставу, котра би виключала всякі сумніви щирого порозуміння про будучу долю балканських народів.

Європейська дипломатія, як уже звіщається, думає зараз після предвидуваного упадку Адрианополя вдати ся в сю справу, щоби здергати дальший пролив крові. Поанкаре обдумав нову предлогу, для котрої має вже бути запевнена підтримка Англії, Німеччини і Австро-Угорщини, а зараз після овлади Адрианополя Болгарами має бути скликана межинародна конференція, в котрій мають участь мати також балканські держави.

Межинародна конференція про балканську справу кінчила ся все, як з історії відомо, дальнім обкроєнням Туреччини. Насувається отже питане, чи Порта згодить ся на сю предлогу міністра предсідника Поанкаре, чи буде вести дальшу війну за всяку ціну? Турецький міністер загр. справ Норадунгіян заявив, що Туреччина добре приготовлена на довгу війну, отже висловив ся попередно за дальшим веденем війни. Такі заяви мають однак звичайно сумніву вартість і обчислени на хвилеве вражене. Туреччина мала би лише більші шкоди з дальшої війни, як втрату деяких областей на Балкані.

Нема сумніву, що як Порта, так і балканські держави, хоч по довгім опорі, згодять ся піддати однодушному і згідному домаганю європейських держав. Незгода Європи викликала балканську війну, отже згода Європи повинна запобігти безконечному дальншому проливови

крові на Балкані.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

Огляд часописій.

(Урядове пригвождене наших дволінічних москвичів і скажені „Галічани“. Рукофільство „Gazety Narodowej“ задля приведнання російської ласки. Gross-Österreich по православну пропаганду в Галичині і Буковині. Katzenjammer укр. руских радикалів.)

(□) Як небудь вся бачність політичних кругів і всеї суспільності нашої звернена на Балкані і кроваві подїї між Балканським Союзом а Туреччиною так, що в часописах кожий глядить за вістями з балканського боєвища, а на все інше майже не звертає уваги, то мимо того треба звертати пильне око і на внутрішні подїї у нас, бо они звичайно тісно в'язнуть ся з межинародним положенем і є підготовленем далекосяглих межинародних подій. Нема віякої сумніву, що таке значене має ширена по Галичині і Буковині рукофільська і російсько православна пропаганда і треба тілько читати ся у виводи між рядками, або їх зовсім без обиняків висловлені нашими рукофільськими часописами, щоби впевнити ся, куди то ся стежка так заподадливо ними протоптівана веде. Що „Прикарпатська Русь“ і єї прихвостень „Голос Народа“ зовсім не закривають своїх пртиодержавних змагань, на

се ми вже враз вказували, подаючи виводи сих часописів.

Алех „Галічані“, орган т. зв. Starorusinów, голублені Подоляками і всеполяками, намагав ся все замілювати очи всему съвітови, будто би оно т. зв. сторонництво Starorusinów було підпорою катол. Церкви і Унії, австрійської держави і династії, хоч в ряди-годи він умів вельми справно зиркати за тими самими ідеалами і змаганнями, до яких явно і широ признають ся іх висловлюють т. зв. „новокурсники“. „Starorusini“ уміли так справно ходити поміж дощ, так зручно грati ролю т. зв. Zweiseentheorie, що їм вдавна підмога і на „Общество Качковского“ і на „Рольничий Союз“ в одну руку, а другу витягали безнастінно по „пособії“ для „нуждаючихся Галічан в подяреній Русі“, що помилувано не одну бурсу і „Народний Дом“ і т. п.

Якийсь час удавало ся Starorusinom грati таку дволичну політику, от навіть були они як одинокі представники на рвіті в цісарськім Дворі у Відні, аж тут таки прилапали їх на такім крутісті самі урядові круги.

В ч. 245 і 246 урядова „Gazeta Lwowska“ з д. 24. і 25 с. м. подала знаменну статю п. з. „Starorusini w oświetleniu własnym“. Згадавши про се, як між „старо- і новокурсниками“ послідували розлом і завзятіша наслідком того боротьба між обома сими таборами москвичів галицьких, зазначу „Gaz. Lw.“, що після того можна було сподівати ся, що часть т. зв. „Starorusinów“ утворить консервативне сторонництво на основі тутешнього язика руского і катол. Церкви. Після кількох літ однак виявило ся, що сї надії завели. „Gaz. Lw.“ на доказ сего дав дословні віїмки з „Галічані“, офіційного дневника „Starorusinów“ з останніх місяців, котрі зовсім недвусмічним стають доказом, що ціль їх та сама, що й „новокурсників“, лише метода і дороги інші. Suavister in modo, fortiter in re. Сею методою хотіли отже „Starorusini“ грati ролю теляти, що дві мами ссе, одну австрійську, другу московську і тим способом бажали обезпечити собі свободний розвиток „обединительної ідеї“ під крилами австр. орла.

„Gaz. Lw.“, подавши численні дословні віїмки з „Галічані“ в польськім перекладі, кінчила знаменним зазначенем: „W ten sposób tak zwani „Starorusini“, w swoim organie charakteryzuja siebie samych. — Przytoczyliśmy te charakterystykę bez wszelkich uwag, zostawiając czytelnikowi odpowiedź na pytanie, czy są istotnie w Galicyi „Starorusini“?“

Сі віїмки аж надто добре знані були в цілості тим нашим читачам, котрі розчитували ся в сїм органі „Starorusinów“, а в укр. рускій суспільності не було двох гадок про „старо- і новокурсників“ і наша суспільності, крім хиба таких баламутів, як о. Цурковський, була глибоко переконана, що одні за вісімнайзять, а другі без двох двайцять.

Алех тепер повинні пильно сю „благонулу китицю“ з „Галічані“, подану „Gaz. Lw.“ — от прочитати собі передовсім цп. подоляки: Північні, Старжинські і т. п., щоби перестали жити самодурством і так само дурити польську суспільності якимсь консерватизмом „Starorusinów“. До сего ще в дальшім обговореню укр.-руської справи в „Gaz. Narodow-i“ повернемо.

Тут лише зазначимо, що „Gaz. Lw.“ свою „благонулу китицю“ вткнула в тabor „Starorusinów“ неначеб жердкою в гніздо шершунів і „Галічані“ в ч. 233. з дня 27. с. м. п. з. „Oświetlenie własne w Gazetę Lwowską“ накинув ся з великим озвіренем

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских съвят о 5 год по полудни. — Редакція, адміністрація і експедиція „Руслана“ при ул. Хмельовського ч. 15, II поверх. Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукоши звертає ся лише а переднім засторогу.

Реклама звісно неопечатані в вільні від порта. — Оповістки звичайні приймають ся по цні 20 с. від стрічки, а в „Надісланім“ 40 сот. Подяки і приватні донесення по 30 сот. від стрічки

на згадану часопис. У своїм крутісті однак „Галічані“ з одного боку піддержує свої погляди подані у віїмках в Gaz. Lw., а з другого намагає ся впевнити, неначеб Gaz. Lw. намагала ся навязувати своїм читачам фальшиві висновки в статії „Галічані“, хоч там подані лише віїмки, а висновки лишила Gaz. Lw. своїм читачам. Річ зовсім зрозуміла, що „Галічані“ при сїї нагоді не втерпів, щоби не спарувати „Руслана“ з Gaz. Lwowsk-ю, бо кінчить свої крутісті слова: „намъ приходится удостовѣрять, что „Gazeta Lwowska“ котится по наклонной плохости къ роли „Руслана“. Поздравляемъ“. (Дальше буде).

З державної ради.

На вчерашнім засіданні палати послів предложило правительство начерк закона про печатну торговлю. — В дальшім ході буджетової розправи пос. Зайц (соц.) обговорювалося загальнє положене і зазначив, що если б Австрія нарушала мир і зробила який крок, могли би звідси вийти необчислімі послідовності. Австрія є державою о дуже ріжнородних інтересах, не може отже вести народної політики і тому не може вдавати ся в воєнні замішання.

Пос. Хоц (чеськ. соц.) промовляв про міністра Гохенбургера, а обговорюючи загальнє положене, заявив, що Австрія не має права до Санджака.

Слідуюче засідане нині рано. О год. 6. вечором відбудеться засідане палати, на якім відбудуться вибори до делегацій.

Війна на Балкані.

Чим дальше в ліс, тим більше дров. Соромний розгром турецкої армії на всіх точках війни скомплікував в нечуваний спосіб міждержавне положене, а з побідним поступом союзних балканських армій чим раз грізнейши хмарі набігають на європейський виднокруг. Говорять вже про поділ Туреччини, про громаджене німецького війска на російській границі, про інтервенцію Румунії — значить, останній акт балканської трагедії наближається скорою ходою.

Можливість ворохобії в Царгороді.

Після інформацій віденських днівників в столиці Туреччини готова вибухнути ворохобія. До Царгороду прибуло більше 6.000 звітів з Адрианополя і Кіркілесе, які розказують страшні речі про стан армії, зраду вождів і т. д. Турецьке правительство помістило їх в меч

З Царгороду телеграфують, що телеграфічна сполучка столиці з полем бою є перервана. Болгари обсадили промисловий центр Кресну, положений в долині Струми. Болгарське військо посунулося в напрямі Бунар Гіссар і вчера здобуло сю місцевину. З Софії доносять, що Ескі Баба (коло Аляпієві) вже від вчера є в руках Болгарів, отже найважніші залізничні точки, на шляху, що веде до Царгороду, попала в болгарські руки. Поїзд зложений в 14 вагонів муки дістався в Ескі Баба в руки Болгарів. Після непотвердження ще вістій болгарське військо заняло вже Лілія Бургас.

Головну болгарську кватиру разом з воєнними дописцями пересунено до Мустафа-паші.

Сербско-турецька війна.

Урядовий звіт доносить, що енергічність сербського наступу під Кумановом привело турецьке військо до такого замішання, що вожди зовсім втратили владу над жовнірами і утеша відбувалася серед страшного переляку в двох противних напрямах до Кепрім і Кальканделе (Тетово). Князь Арсен на чолі кінної здоганяє Турків, які полишили на боєвища богато армат.

Третя армія сербська заняла Мітровіцу і просимік Ратомаць, причому здобула 15 турецьких армат. Звітники льондонських дневників розказують, що части сербської армії із Скопле рушать до Адриянополя, щоб підпомогти болгарські армії, з другої сторони заперечують, що Сербії всі свої сили громадять до походу на Солунь.

Після урядових донесень, сербське військо вмашерувало в суботу о год. ввечером до Скопле. Турки вицофалися, полишаючи оружіє і цілі вози провіантів віткаючи в великом непорядку на Кепрілі і Тетово. В Скопле залишилося 18 гавбіц з амуніцією і дві пільні армати; загалом здобуто 98 армат. Сербське військо, здоганяючи Турків, дійшло до Овчево (коло Коджі), де звело короткий бій. Турки утікають дальше. Серби обсадили Кії села на південній розі Овчевої. Сербська сторожа коло Кальканделе донесла, що Турки віткають в напрямі до Монастира. Богато жовнірів піддається, альбанські села вивішують білі хоругви.

Після урядових донесень, віткаюча турецька колонна піддалася в Тетово сербській кавалерії і зложила оружіє. В Іштіні і Тетово здобули Серби 125 армат. Турки віткають з Іштіні до Кепрілі. Населені в Іштіні зворюють ся проти Турків і ограблюють магазини оружія. Сербська передна сторожа війшла вчера ввечером до Іштіні.

Чорногорско-турецька війна.

Чорногорський ген. Вукотич обсадив гори бок Рожай і заняв всі становища перед Інек Атак на Скутарі триває дальше.

Загальне положення на полі бою.

Оноді вчера прибуло до Білгороду поверх 1000 розвідників Сербії. Раніні відвідала князь Олена. Із за недостачі приміщення для розвідників в шпиталі, школи будуть віддані на вживок санітарної служби.

З Білгороду доносить „Die Zeit“, що король Петро з голоною командою переноситься від Кожані до Скопле, де буде головна кватира. Сербська залізниця їде аж до Скопле; на тамошній стації уріджено вже поштовий сербський уряд, від всіх здобутих місцевин уряд джектує вже сербські власті.

Чорногорський король конферуває оноді з військовими австрійськими та італійськими атаками, почим відбув перегляд добровольців, прибувших з Америки. Опісля удався до монастиря на острові Враніна, звідки розстялюється вид на область біля Скутарі, де власне гремлять арматні кулі при бомбардуванні.

З здобутих турецьких областей утворилося правителство новий округ, якого головним містом буде Кожані. Грецький король вислав предсідником міністерств Веніцельосові, який в Кожані, телеграму з бажаннями. В Кожані находити ся тепер головна кватира. Вручаючи полкові кретійські добровольців працівник, предсідник міністерств Веніцельос висловив надію, що полк покриється славою і побідою. Кретійський полк вийшов вже на поле бою. До Атен прибуло 300 добровольців з егейських островів. На островах Карпатот, Каїмнос і інших відбувалися вічі, на яких протестувано проти віддання островів Туреччині і жадано самоуправи для островів. Раніні жовніри привезли прapor, здобутий в Еляссі-

ні. Грецька флота бомбардує місто Превезу; турецька флота не відповідає на огонь.

Очевидно, Турки не тратять фантазії і кажуть, що їх положення є вдоволяюче (?!). Здається, що великий везир уступить із свого становища.

Грізні знаки на європейськім виднокрузі!

Лондонська печать одноголосно заявляє, що зединені балканські держави створили нову військову могутність Європи, а з цею могутністю треба буде числитися при лиці відмінні Туреччини. Доки чотири балканські держави будуть в згоді, доти ніхто не буде міг відібрать їм здобутих областей. Чи Австро-Угорщина порішить ся на затверджені теперішнього положення, то є найважнішим питанням.

Зачувати, що балканські держави вже опровергли план поділу європейської Туреччини: Санджак має припасти Сєрбії і Чорногорі. В який спосіб Австро-Угорщина наміряє забезпечити собі дорогу до Солуня, не звісно до сеї хвилі, однак є се найважніше питання для осудження європейських найближчих подій.

„Südslav. Korresp.“ доносить, що на бенкеті, віданим в Білгороді в нагоді побід, серед ваголошених бесід виразно вказано, що балканські держави не думають нічого віддати з занятих областей; коли бінавіть діяка з держав хотіла проподобати ся Європі, то не могла би сего зробити, бо спротивила би ся сему воля вародів.

„Daily Mail“ доносить, що по укінченні війни мають бути утворені два князівства: князівство альбанське і князівство македонське.

В першім має бути жертвовано корона одному з шведських князів, в другім данському князеві.

Становище Австро-Угорщини.

Невизчайно інтересні інформації приносять „Berliner Tageblatt“ з правлячих кругів у Відні про становище, яке Австро-Угорщина займе після війни. В тих інформаціях сказано: Коли великорічні держави покинуть усталену досі програму збереження status quo, або коли не будуть мали сили попередити сеї програми, то в такім случаю Австро Угорщина не буде вже звязана формальною Поянкарою, отже після періоду ведення європейської політики, якої досі держава ся Віден, наступить чисто австрійська політика. Австро-угорська дипломатія, а не можна сумнівати ся що до того, заявить прямо, що не ноносить вини в заколибанію status quo на Балкані. Щож до конкретних домагань, з якими зголосить ся монархія відповідній хвилі, то очевидно правлячі круги зберігають строгу мовчанку.

Пасивне становище австро-угорської дипломатії супроти обсадження санджаку Нової Базар є на разі лише тимчасове і подиктоване тактичними зглядами.

Вже в найближчім часі, може бути, що вже при дискусіях, які ведуться в справі пропонованої Францією інтервенції великорічні, покаже ся, яке становище займуть балканські держави в областінні питань.

Тоді з певностю і мовчалива тепер дипломатія Австро Угорщини, о скільки єї стиско сформулювані інтереси не будуть узгляднені, забере голос, а монархія активно вмішає ся в балканські події.

Воєнні приготовлення в Румунії.

Румунський король виголосив під час зачленення нового кабінету бесіду, в якій заявив, що треба тепер сильного правителства. Від початку війни очі всіх звертаються ся на Румунію, якій припадає важна роль. Задиши — сказав король — внутрішні боротьба, а зайдим ся політичним положенем краю, котре є труде.

Вчорашина міністерстви рада з огляду на заграницяні положення ухвалила значні кредити для війська.

„Times“ доносить з Букарешту, що між столицею а місцевиною Пльошті нагромаджено велике число війська.

Громаджене німецького війська над російською границею.

„Вечернє Время“ довідується про важні зміни в розміщенні німецького війська над російською границею. До трох корпусів, що стоять над границею Королівства Польського, додано ще два. До надграничних міст спорадично також багато артилерії.

Продамо відновити передплату.

НОВИНИ.

— Календар. В середу: руско-кат.: Осіні прор.; римо кат.: Маркіла. — В четвер: руско-кат.: Луки апост.; римо кат.: Вольфганга.

— Похорони бл. п. Григорія Цеглинського відбулися передвчера при великім звільненні народу. Коли домовина з мощами Покійника паспала до Перемишля, відправлено молебні, після чого промовив на зелінічім дівіци посл. др. В. Загайкевич. Похорони проводив мітрап Подолинський в асистенції двадцятькількох съвящеників. На чолі похоронного походу йшли Січовики та Соколи з францами; було 18 Січових і 3 Соколи, за ними делегації, далі більше тисячка перемиських українських гімназистів зі своєю оркестрою; потім дівчата з ліцеїв і виділових та народних шкіл; опіляхопці з народних шкіл; хор української гімназії; богослови, а вкінці съвящеників. За караваном, умасням вінцями поступала родина, посли, велике число української місцяної і дохрестної інтелігенції. По Евангелію промовив з галеї, і в будинку української гімназії проф. Ром. Гамчикевич. Над гробом промовляли: посл. др. К. Левицький, селянин Стефан Новаковський, о. Ст. Макар і др. К. Трильовський.

— Програма праць парламенту. Президія палати послів оголосував, що, здається, не можна буде перед днем 8. листопада відбудти повного засідання палати послів, тому що днем 5. листопада відбудеться отворене делегацій в Будапешті, а 6. листопада і в наступні дні буде радити комісія загравичних справ над бюджетом. Намірене є, щоб буджетова комісія палати послів зачала наради днем 5. листопада і радила в слідчому дні. Якщо би перше читання бюджета скінчилося вже днем 30. с. м. то перед початком делегацій не відбудеться повне засідання палати. Днем 31. с. м. відбулося засідання лише в тім випадку, якщо би до висні згаданого речинця не скінчилося перше читання.

— Підвищене процентової стопи в австро-угорському банку. З Відня доносять, що головна рада австро-угорського Санку ухвалила оноді підвищені процентову стопу в днем 26. с. м. о пів процента. Після звіту про фінансове положення, предложеного головним секретарем Прангером відносини відносяться до мірозданих грошевих торгів в останніх 8 днів так нехорошно уложилися, що також австро-угорський банк мусів приступити до підвищення процентової стопи, в чим досі все зволікає. Увагу звертає також ся, що позички на заставу, які після стану з днем 23. с. м. вносять 1525 мільйонів кор., є о 80 мільйонів вищі від позичок в мин. році. Міроздання для підвищення була також і ся обставина, що від 8 днів устав на грошевих торгах зовсім есконтний рух. Ухвала запала одноголосно і без дискусії. Обговорювано також політичне положення, оскільки оно стоять з злущі з державною гospodarkoю.

— Статистика огів в Галичині. Статистика ся виказує з 1911 р. ось які числа: випадків огня було загалом 1048; загоріло 2398 мешканських домів, 2420 господарських будинків, 22 промислових заведень і 2 церкви. Випадків смерті з причини огня було 23. Матеріальну школу обчислюють на 8,871,570 К, з чого захищено школи на 2,078,478 К. Причини огів представляють ся ось так: Причиною 61 випадків був підпал, в 84 підозрів відпала в 136 необережність, а в 40 лиха будова; в 54 випадках був грім причинною, а в 673 випадках причинна незвісна.

— „Собрание“ русофільського політичного товариства „Русская Рада“ відбудеться 1. листопада у Львові. В поклици до численної участі каже ся, що „въ виду серйозности політического положення галицко-русского народа Правління викликає всіхъ членовъ явиться громадно въ собраніи“. Як звісно вже, днем 3. листопада скликав звісний Гецев „Русська Дружина“, при рівночасних зборах русофільських академіків і гімназіальних молодежі. Стільки зборів рівночасно в хвилі австро-російського напруження дає багато до думання...

— Незвичайне арештоване російського шпигуна. Вночі з пятниці на суботу арештовано в Перемишлі серед ось яких обставин російського шпигуна: Вояк, що повинув службу коло порохівні в Липовиці, помітив около 11. год. пори для несения помочи раненим Чорногор-

віночі підходячого офіцера. Звернув ся отже до него з приписаним запитом: Wer da? Офіцер відповів, що контролює патруль і підійшов на яких 10 кроків до вояка. Тоді вояк поспішив оголосити о кличі. В тій самій хвилі офіцер вистрілив з бровінга і скалічив вояка в рамі. Вояк хоч скалічений відповів стрілом з карабіна, а офіцер поційний в ногу, упав на землю. Зааліармована сторожа відставила обох ранених до шпиталя, де у мінімого офіцера найдено значну кількість динаміту. Нема сумніву, що „фіціром“ був російський шпигун, який мав висадити порохівню у відомому. Вояк авансував на фрайтра і одержав 100 К нагороди за рану і добре сповнену службу.

— Як львівський поліціянт перехитрив російського шпигуна? Завдяки хистові поліціяни попав ся оноді в руки поліції знова оден з багатьох російських шпигунів в Галичині. Именно до 20. с. м. поліціянт Гайнеш побачив на Браєвській улиці якогось „Фельдфебеля“ в однострої 95.

цям. Посол др. Марков помістив в „Прикарпатській Русі“ горячий зазив до збирання жертв для Чорногорців, в першій лінії відкликує ся до сердець „галицько-руських женщин“, щоби зорганізували комітет для „несення по моши, гибнущим бойцам“ за діло правое, общеславянське“. В „Прик. Русі“ зібрано вже передчвера 50 корон на цю ціль.

Ческі славянофіли вислали вже два вагони з ліками і санітарними приладами до Чорногорі; нині мають відійти дальші три вагони.

Милосердє благородча християнська річ і на призив о поміч повинно відклинути ся всяке християнське серце. Ale чому Москалі, які тепер бідкають над нуждою воюючих полудневих Словян, не відрадили тим Словянам брати ся за военне діло; таж одно тверде слово „велікаго брата Руса“ було би відвернуло поломінь, що займив ся страшним пожарищем на Балкані і грозить європейському миру.

— Австрійські хірурги на полі бою. В сім тижні вийдуть 9 лікарів асистентів віденської хірургічної клініки до Болгарії на поле борги, щоби посвятити ся санітарній службі. Є се доктори: Кляйрмонт, Равзі Денк, Брайтер, Якнер, Гайровський, Шлямцер, Массарі і Кроненфельз.

— Демонстрації в Загребі. В загребськім театрі відбулися оноді великі демонстрації з сеї причини, що Чувай заборонив оголошення відозви в справі складок на сербський „Червоний Хрест“. Демонстранти свівали і виносили всілкі оклики. В демонстрації брав також участь бувший бан Томасіг.

— Мілонове обманьство в Krakowі. Онодішної ночі арештували краківську поліцію звісного в Krakowі куща і промисловця Йос. Олькушніка, власника великого торговельного дому, за многі обманьства, котрих доконали на шкоду монастиря оо. Піарів, яких був повновласником, та на шкоду багатьох краківських купців. Між іншими пошкодований є також на близько 50,000 K римо-катол. єпископ Бандурський. Загальна сума спроповінь Олькушніка виносить округло міліон корон. Операував він головно векселями; в сю справу мають бути вмішані деякі визначні особи з польської суспільності. Олькушнік вже давніше проявив неабі який талан. Був він урядником в послистостях бар. Чечи, де здефравдував кілька тисяч корон; ту справу однак затушовано. Опісля вступив Ольк., в характері урядника до бюро варяду дібр гр. Рея, де знова мав украси кілька тисяч корон. Ale і тим разом полагоджено справу мирово. В останнє пописував ся він в повіт. щадничій касі в Велічці, де був урядником; сим разом покарано його вязницею. За набуті в такий спосіб гроші купив собі два земельні майна коло Любляни, звідки устроював дорогі прогулки самоїздом з акторками до Парижа. Проти арештованого веде ся слідство в напрямі обманьства і спроповіння.

— Університет в Прешбурзі. На внесок угорського міністерства просить цісар дозволив, щоби майбутній університет в Прешбурзі, називався „Угорський королівський університет ім. цісаревої Елизавети“.

— Пиянство в Петербурзі. Російський дослідник др. Мендельсон оголосив дуже цікаві числа що до пиянства в столиці Росії. Виказув іменно на основі обчислень, що уличне пиянство в Петербурзі серед мужчин 12 разів, а серед жінок 16 разів більше ніж в Берліні. В самих поліційних арештах проте реєзується річно 70 тисяч осіб. Okрема комісія виказує, що 50 проц. робітників в Петербурзі пропиває місячно 5 рублів, а 30 проц. 5—10 рублів. Налогові пияки, як виказує се обчислене, пропивають місячно по 18 рублів.

— Самоубийство ученика. З Чорткова доносять, що онодішним днем евангелицьку школу при ул. Кохановського у Львові на час до 4. листопада включно.

— Як побіджає Пуришкевич? В онодішніх земських виборах в акерманськім повіті переважав соромно вісній чорносотенець Пуришкевич. Коли оголошено вислід виборів, відійшов до салі Пуришкевич і запротестував проти перевігу виборів, викликуючи: „Побачимо, хто побідить!“ Не вспілі ще присутні охолонути з враження, як секретар зборів повідомив мар-

шалка шляхти, що Пуришкевич забрав змізі стола листу виборців. Маршалок повідомив сейчас про все прокуратора, а сей зарядив строгое слідство в справі крадежі Пуришкевича, щоби зорганізували комітет для „несення по моши, гибнущим бойцам“ за діло правое, общеславянське“. В „Прик. Русі“ зібрано вже передчвера 50 корон на цю ціль.

Ческі славянофіли вислали вже два вагони з ліками і санітарними приладами до Чорногорі; нині мають відійти дальші три вагони.

Милосердє благородча християнська річ і на призив о поміч повинно відклинути ся всяке християнське серце. Ale чому Москалі,

які тепер бідкають над нуждою воюючих полудневих Словян, не відрадили тим Словянам брати ся за военне діло; таж одно тверде слово „велікаго брата Руса“ було би відвернуло поломінь, що займив ся страшним пожарищем на Балкані і грозить європейському миру.

— Відомі замахи на гр. Tissу. Сенат медичного видлу в Будапешті орік в справі умовного стану Kovача, що виконав ровольверний замах на предсідника палати гр. Tissу, що Kovach ан тепер ан в хвилі замаху не був невмінчим. Сенат висказав однак пе-реєсвідчене, що K. в хвилі чину находив ся в такім настрою, який обмежував его свободну волю.

— Регабілітація архікнязя. Віденські днівники доносять, що небавом відбудеться регабілітація Фердинанда Буїга, котрий як звісно, оженився з панною Чубер. B. архікнязь Фердинанд Кароль має одержати давні права, а его жінка буде піднесенна до достоїнства графині з привищем Ротенштайн. Посередником в тій справі був головно архікнязь Франц Фердинанд, а в останнім часі також архікнязь Марія Тереса і Марія Анунцията.

— Завалене шкільного будинка. З Вроцлава доносять: дня 23. с. м. завалився в Голоногах на шлеській границі, під час науки шкільний будинок, який від досвідченої часу грозив катастрофою. Жертвою катастрофи випали два учителі і 6 учеників — кромі сего много учеників покалічено.

— Рух на австрійських землях. В місяці вересні перевезли державні австрійські землі 17,873.100 осіб а 6,898.100 тон товарів. Доход з сего виносив 70,326.916 K, се в о 4,428.905 K більше чим у вересні 1911 р. Збільшено се походило головно з більшого товарового руху. В особовім русі виносить зважка 1,044.545 K, а значний з сего процент припадає на дуже оживлений особовий рух в часі Євхаристийного конгресу. Від 1. січня до кінця вересні с. р. виносили доходи австрійських землівниць 576,332.000 K і були о 45,217.588 K більші, чим в тім самім часі 1911 р.

— Смертельний випадок з оружем. Недавно став ся у Відні страшний випадок, який закінчив ся смертю. 15-літній банківський хлопець Франц Коблішек, син доворда дому, вернув до дому своїх родичів і бавив ся зі своєю 8-літньою сестрою. Вкінці казав її іти спати. Дівчинка просила, щоби брат бавив ся з нею даліше, бо ще не хоче спати. Коблішек взяв фльобер, спрямував до сестри з шутки і сказав съміючи ся: „Іди спати, ао застрілю тебе!“ Нараз впав стріл. Куля застрягла в мозку — а дитина небавком померла.

— Мілон корон виграних. Під час тягнення клясової лотереї в Будапешті випала виграна 400.000 K. і премія 600.000 K на льос ч. 103.881. — Се перший случай від часу встановлення сї лотереї. Льос сей продано в чотирьох частях так, що на кожну частину по відтягненю податку припадає виграна по 200.000 корон.

— Французькі капітали на Балкані. Як цікавий причинок до обяснення мирової політики Франції, подаємо обчислени французьких фондів, які є уміщенні в балканських цінних паперах: Франція має понад 70 прц. турецких вальорів, або 1300 міл., 75 прц. сербських, болгарських, грецьких, або 975 міл., в румунських вальорів має Франція понад 800 міл. Іншими словами, Франція умістила в Балкані около 3 міліарда.

— Обильна ловля оселедців. З місцевини Альбек над Балтийским морем доносять, що там з'явилося величезне число оселедців, так, що поодинокі човни привозили, по одноразовім закиненю сїтій, на сушу по 600 „валів“ оселедців, се в по 48 тисяч штук. Оден рибак мусів розтрати свою сїті на 4 частини бо інакше не міг би був видобути на човно зловленіх риб. Сї оселедці зовуться „прибережними“ і є менші від „морських“. Розуміється, що з оглядом на значну ловлю, ціна оселедців значно упала і виносить на місці 15 феніків за 1 „валі“, або 80 штук. Є надія, що супротивні теперішні загальні і щораз більше зростаючі дорожнечі подешевіють принайменше оселедці.

Оповістки.

— Концерт у Львові. Дня 3. листопада відбудеться в салі „Народного Дому“ у Львові концерт при ласкавій співучасті Вп. пп. Ф. Кребса, проф. В. М. Інститута, М. Гарасевича артиста співака, Н. Кміцікевичівної, елевки В. М. Інститута, Тов. „Львівський Боян“ і „Бандурист“. Програма: 1) С. Людкевич: „Ой Морозе морозеньку“ мішаний хор з фортепіаном, відсівав „Львівський Боян“. 2) Мендельсон: „Rondo capriccioso“ фортепіанове сольо, відграє п. Н. Кміцікевичівна. 3) Я. Ярославенко: „Тече вода в сине море“; „Гроза пройшла“ мужеський хор з фортепіаном відсівав „Бандурист“. 4) Р. Леонкальо: Прольог з опери „Паяци“ відсівав п. М. Гарасимович. 5) а) Б. Сметана: „Z domoviny“; б) П. Карабасе: „Romance Andalusa“; в) Н. Паганіні: „Nel cor piu non mi sento“ відграє п. А. Кребс. 3) М. Лисенко: „Веснянки“ вінок I, міш. хор з фортепіаном, відсівав „Львівський Боян“. Фортепіановий дістриб обнія: Вп. пп. О. Ясеницька і др. С. Людкевич. Початок о 7. годині вечора. Ціни місць: Крісло I-ряд. 3 K, II-ряд. 1 K 98 c, III-ряд. 1 K 50 c, партер 80 c, галерея для учеників 40 сот. Чистий дохід призначений на бурсу в Яворові. 5% на „Рідну Школу“.

— Нові вибори до повітової ради в Ярославі відбудуться з групи сільських громад (12 членів) дnia 28. листопада, з групи міст (7 членів) дnia 29. листопада а з групи більших поселостей (7 членів) дnia 30. листопада.

— Відзначення. Цісар дозволив носити радникові краєвого суду Ром. Дмоховському в Перемишлі, папський почесний хрест pro ecclesia et pontifice, а возному фабрики тютону в Ягельниці, Іллії Ординському, хінську памяткову медаль.

— 3 почи. З днем 1. листопада буде зведена 1. листопада почтова складниця в місцевині Ценява, почасти Рожнітів, — З днем 27. жовтня віддано до прилюдного ужитку телефонічні централі в Бориї та Печенижані.

— Сельські листоноси. З днем 1. листопада с. р. заводить дирекція почт і телеграфів службу сільських листоносів: при почтовім уряді в Соколівці коло Косова для місцевин: Річки і Яворова; при почтовім уряді в Поникові для місцевин: Волохи, Дубі і Суходоля; при почт. уряді в Комарні для місцевин: Хлопи і Березець; при почт. уряді в Поморянах для місцевин: Зарабелька, Лапаївка, Горіни, Нестюки, Макогони, Бруги, Течки, Ковалі, Голоти, Біщані, Зарудка, Лейв, Канхцова, Кульбі, Загара, Підгірє, Слівівські і Жабе; при почтовім уряді в Кутах для місцевин: Долішний Кут, Горішний Кут, Цигані, Долина над Черемошем, Кремелець і Косівська дорога; при почт. уряді в Водників для місцевин: Дубівці, Дегова і Заріччя.

— Конкурси. „Gazeta Lwowska“ оголосував в 246. в. отсії конкурси: 1) на посади експедиціїв при почтових урядах в Камінні і Бабині над Лімницєю, з речинцем вношена подань до дирекції почт і тель. у Львові, о першу посаду до 25. жовтня, а другу до 1. листопада с. р.; 2) на посаду концептового адюнкта при повітовій раді в Камінці струмиловій, з платнею 1.600 K річно. Подання треба вносити найдаліше до 15. листопада с. р. Першеньство мають правники з відбутою практикою в автономічних урядах; 3) на дві посади вязничих дозорців при карнім заведенню для мужчин у Львові з речинцем вношена подань до дирекції заведення, до дnia 1. грудня с. р.

— На школі У. П. Т. зложили: Вп. С. Касарба, А. Кульчицький, Ю. Січинський, К. Тиховський, І. Огоновський, Л. Стефанович, Ю. Ю. Федусевич, Л. Харкевич по 2 K, Н. Н. 10 c. Сп. Баньковський 20 K, К. Зубрицький 3 K, Н. Н. 6 і Гайдукевич по 20 c, Н. Н. Туставович, Брилинецький, П. Бріль, Б. А. Грушевіч по 50 c, О. Чехів 40 c, Сполітакевич 30 c, Е. Гриневецький, Рогатин 2 K, М. Денис, Львів 2 K, Б. Калинович, Рада Сілецька 1 K, М. Мельник, Шлеск 1 K, О. Заяць, Любінський 1 K, Б. Антонович, Львів 10 K, Ст. Лущак, Черчиця 50 c, О. Онисько, Дрогобич 12 K, збирка Крижановського через Ст. Рава 107 K 46 c, О. Овєско, Дрогобич 1 K, з Пядик І. Кубійович 2 K, збирка від дітей 1 K 50 c, І. Вертипорх 7-70 K, О. Волчуківна, Турка 2-40 K, К. Мен-

гінський 2 K, М. Площацький, Надіїв 10 K, О. П. Крипякевич, Львів 10 K, Е. Кисілевська, Нагоряник 20 c, з пушки Мит. Кос. 59 c, Інститут св. Ольги (вик зі скелу) 51 K 10 c, „Січ“ Передмістя Яловець (колядка) 20 K.

— До Українців города Льва від українського Педагогічного Товариства слово і поклик.

(Конець).

Після нового статута в одній місцевості може бути і кілька Кружків, витворених дійсними потребами льоальними. Ось, хоч би взяти Львів. Тут в нас вже чимало інституцій і агенцій У. П. Т., яких ведене спочивало досі майже виключно на Головнім Виділі, себто на кількох

круг діланя. Зголосення приймає канцелярія Товариства (ул. Михайлівська ч. 12) там також можна дістати статути.

Українська Громада! Отже стоймо перед важним іспитом зрілості нашої суспільності, зрілості до розвинення повні життя національного після сучасних, модерних вимогів.

Наколи тепер докажемо съвітів, що не рутенська байдужність і інерція, але широка українське завзяті, козацька самопевність та жертовливість, умілість мобілізації і концентрації усіх народних сил на найбільш загроженій точці, готовість до напруженого праці на найважливіший царині народного життя є нашою характеристичною цією: тоді съвіт признає нам сей патент зрілості, якого нам досі так часто відмовляє. Ми станемо перед ним як сильна боява лінія, як справна армія, готова силово переперти своє право на існування, ми станемо побіч інших культурних націй і зможемо піднести могучий голос, жа даючи і для себе прав, які прислугують величному європейському народові України.

Гляньмо, в якому напрямі йде робота широких мас народних у розвиненіх націй заходу під сю пору, як раз під сю пору.

Гляньмо приміром на одну націю, яка в границях нашої монархії серед доволі трудних обставин зуміла вибороти собі могутне становище і зберігає її в подиву достойною енергією. Порівнямо її сили в нашій монархії з нашими, її способи боротьби з нашими. Ось там на полудневім заході кілька сот Італійців, що змагаються з могучими волинами німецького елементу та з молодими силами пробудженими до нового народного життя славянських племен, зберігають домінуюче своє становище.

Скаже може хто: се стара культурна нація! Але чи й про нас не виали славно звісні слова: "Ruthenen sind ein altes Kulturvolk"?

Та серед нових обставин, серед змінюючихся умов людського співживіття треба в борбі за існування сягати по що раз то нові типи оружя, бо інакше випередять нас другі. Як колись під Садовою побідив велику австрійську армію головною новим типом оружя, який наїшов ся в пору в руках противника — так і сі, що не хапають ся новітніх способів в емуляції-борбі національний, мусить бути побіджені.

От учить історія, що старі народи, з високою культурою провалювали ся, ваколи не зуміли примінити ся до новіших умов, до новішої системи в обороні і атаки.

Чому ж на полуднево-західних окраїнах нашої монархії так сильний підем духа у широких масах італійського населення?

Чому він раз по раз скріплює ся та поширює?

Працює там з зачівлюючою енергією „Lega nazionale“. Що ж оно? Се така сама організація, з такими цілями і напрямом дідання, як наше У. П. Т. Удержануване приватних шкіл, основуване нових науково-вихованих інститутів, опіка над молодежю, симвайцінійшим скарбом і надією народу, словом — націоналізація школи і виховання — се завдане товариства „Lega nazionale“. А завдане се словесно „Lega“ способом, достойним подиву. Більше як 40.000 членів, поділених на мужескі, жіночі, молодечі та дівочі Кружки, кружки розкинені по всіх передмістях великих міст, по найдальших закутинах краю, кружки самостійні, рухливі, здіференціювані, а получені в могутні одноцільну організацію!

Кодифікатори нашого статута старалися основно познакомити з предивною справедливістю сеї народної армії, з величезними успіхами, які она раз у раз відносить. Користувалися ся она цінними вказівками і звітами нашого передвчасно помершого, заслуженого члена товариства бл. п. Осипа Чубатого, який студіював сей предмет на місці, коли грудна недуга заставила їго шукати помочі на польові.

А нині і не трудно слідити за величезним розвитком італійської „Leg-i“. Фахові журнали, присвячені справам націоналізації школи і виховання, як орган німецького „Schulvereinu“ — „Der getreue Eckart“, або й місачник „Towarzystwa szkoły ludowej“ — „Przewodnik oświatowy“ подають часто зразки в діяльності і успіхів італійського товариства.

І новий статут У. П. Т. уложеній з у-

глядненем всіх сих інформацій. А коли громада наша дійсно дозвіла до примінювання новітніх способів діланя в обороні загрожених народних позицій, наколи не забракне у ній правдивого зрозуміння ваги справи націоналізації виховання — тоді ново створені рами загальної діяльності на тім полі, які собою творить новий статут, повинні принести новий приплив народної енергії, а з сим і плоди обильні.

Від Головної Управи Українського педагогічного Товариства.

Телеграми

з дnia 29. жовтня.

Відень (ТКБ). Спільна рада міністрів, яка почала ся вчера о 4. год. по пол., тривала до 1/2 4. год. рано. Нині рано угорські міністри відібрали до Будапешту.

Река (в Чорногорі) (ТКБ). Чорногорське військо заявляло вчера в полуночі Плевлю в Новобазарському санджаку.

Атени. (Ат. аг.). Під час візду грецького корабля до Кожані населені міста витало его з одушевленнем.

Букарешт. Румунська агенція заперечує чутку про мобілізацію в Румунії.

Царгород. Міністерство війни оповіщує, що турецька армія почала похід вперед на не-приятеля.

Софія. Болгарська армія розпочала правильну облогу Адрианополя, бо дізнала ся, що Адрианополь в лиху заосмотрений в поживу і мусить з голоду підати ся.

Царгород. (ТКБ). Оповіщено тут, що від нині не вільно по 10. год. вечором виходити з домів.

Царгород. (ТКБ). „Сабаг“ доносить: Портавівдомила єгипетське правительство про вибух війни. Єгипетське правительство зірвало зносини з балканськими державами і заявило, що о скільки грецька флота не буде могла напасті на Єгипет, вишиле 18.000 війска на поле бою.

Софія. (Бол. Аг.). Полк македонських добровольців, зложений з 4.000 людей, по короткім військовім виобразованню, відішов вчера на поле бою.

Новий Йорк. (ТКБ). В останнім тижні виходило до вітчини 11.000 Греків і 2.400 Греків.

Букарешт. Вчорашина міністерстви рада ухвалила з огляdom на загравичне положення значні кредити для війска.

Господарські, промислові і торговельні вісти.

Комунікат Краєвого Союза для збуту худоби з торгу у Львові дnia 25. жовтня 1912.

На нинішній торг зігнано: Волів 52 штук, бугаї 11, коров 157, ялівника 105, телят 229, овець (кіз) 96, бефор 271; разом 921 штук.

Плачено за метричний сотнар живої ваги т. в за 100 кг.: за опасові волі 88 до 95 К, за худі волі 80 до 86, за бугаї 78 до 90, за корови на заріз 56 до 70, за ялівник 54 до 80, за телята 94 до 124, за бефори 104 до 118 К.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжка і продуктів у Львові від 20. до 28. жовтня 1912.

за 50 кг.

Пшениця	10.85—11.20	К
Жито	9.00—9.20	К
Ячмінь броварняний	9.00—9.50	К
Ячмінь на пашу	8.60—9.00	К
Овес	10.00—11.00	К
Кукурудза	0.00—0.00	К
Гречка	0.00—0.00	К
Горох до вареня	11.00—12.00	К
Горох на пашу	0.00—0.00	К
Бобик	8.50—9.00	К
Конюшини червона	7.5—9.0	К
Конюшини біла	100—110	К
Конюшини шведська	100—120	К
Тимотка	27.00—32.00	К
Ріпак зимовий	16.00—16.50	К
Насінє коноплі	0.00—0.00	К
Хміль старий	0.00—0.00	К
Хміль новий	110—130	К

Видав і відповідає за редакцію Семен Гуркі.

Візід Ї. Хмельницького до Київа.

Чудова репродукція сего класичного твору, яко цвіт репродукційної хромоліографічної штуки, вийшла вірою після оригіналу в природних красках. Чар красок викликав подив у найвибагливіших знатоків, які надсилають нам численні призначені. Се високо артистична окраса кождої хати і сальону; одинока річ, що надає ся на інтелігентний дарунок для знакомих. Історію осіб виступаючих на тім образі долучає ся до кождої посилки. Величина картини 90×76 см. сальонове видане К 10.— люксусове К 16.—, висилка К 1·20. На жадане достарчає ся рами по власних коштах в цінах; сальонові К 12.—, дубові К 16.—, золоті К 16.—, магоніві К 20.—, плюшові К 20.— вже зі склом і порядним опакованем.

Замовлення слати на адреси: Іван Павлик або М. Кривецький, Львів, Ринок 10, а також Тов. „Сокіл-Батько“, Львів, Руска 20.

Люксусове видане на вічерпаню; замовляти лише на висше подані адреси.

ЦЕРКОВНА ТОРГОВЛЯ „ДОСТАВА“

Львів, ул. Руска 20, — Станіславів, ул. Смольки Перемишль, Ринок 26.

Удержує найкращий вибір всіх церковних річей. — Злучила найлучших артистів для виготовлення іконостасів, престолів, ківотів і др. Приймає у Львові золочені чаши і всікі направки. Зеднала досі загальні призначені.

366(800)

Накладом Piusverein-u появилися гарно виконані ілюстровані переписні листки з малюнками артиста-маляра Асмана, які представляють найбільше займаючі сцени з другої турецької облоги Відня.

Сі листки висилася

Kanzlei des Piusvereines, Wien, I. Bäckerstrasse 9.

по 1K 60 с за серію (20 листків) разом з поштовою оплатою. Поодинокий листок коштує 10 сot. Замовлення належить висилати на висше згадану адресу.

БЮРО ТЕХНІЧНЕ архітектора ВАСИЛЯ НАГІРНОГО у ЛЬВОВІ, Ринок 36 (дім „Національна Торговля“) згл. ул. На скліці 3. виготовляє пляни і копії-ориси на будівлі церков, домів парохіальних, народних домів, читалень і прочі будівлів

Асекуруйте своє майно від отжю

В „Дністрі“!

Кождий Русин повинен асекурувати ся від огню, щоби наслучай пожежі не понести страхи, бо достаток одиниць то добробіт цілого народу.

Кождий Русин повинен асекурувати ся тільки в русіні товаристві взаємних обезпечень

„Дністер“

Нема жадного іншого руского товариства асекураційного, тільки один

„Дністер“

„Дністер“ рахує найдешевші оплати за обезпечення селянських будинків,

„Дністер“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам; на рік 1911 вносить зворт 10%.

„Дністер“ оцінює та виплачує школи

ди по огня скоро і ретельно, а до комісії запрошувє все двох господарів на оцінітельів.

„Дністер“ дає підмоги руским школам і бурсам, де виховують ся селянські діти.

Люди асекуровані в „Дністру“ можуть дістати позичку в всіх